

den efter Mindretallets Formening retfærdigste Maade, nemlig til Vættelser i de nuværende indirekte Skatter, dels ved Ophevelse, dels ved Nedsættelse af Tolden paa Livsformøndenheder og Brugsgartikler.

Som Følge deraf anser Mindretallet den foreslaaede Anvendelse, hvorefter Ståtens Beløb med Fradrag af den nuværende Brændevinsafgift 2,700,000 Kr., der forlods tilfalder Statskassen, skulde deles lige mellem denne og Kommunerne, før aldeles uantagelig.

Mindretallet har saa godt som Noget Diet aabent for de tunge og trykkende Byrder, som paahvile Kommunerne, og ser med Ængstelse paa de stedse stigende Krav til Kommunekasserne, men at den her foreslaaede Maade at hjælpe Kommunerne paa kan forenes med Humanitet og Retfærdighed, maa bestrides. Den foreslaaede Skat falder nemlig uimodsigelig for en væsentlig Del paa den uformuende Del af Befolkningen, og paa dem, der paa Grund af, at de eie faare Lidet eller slet Intet, hidtil have svaret en Ubetydelighed eller aldeles have været fritagne for Pengeskatt til Kommunerne. Og Mindretallet kan ikke erkjende, at den foreslaaede Forhøielse af Skatten i nogen afgjørende Grad vil forandre dette Forhold. Selv om man turde paaregne den Medgang i Forbruget, som forudsættes i Lovforslagets Motiver, vilde Forslaget dog medføre en Skatteforhøielse af 8,300,000 Kr., som forholdsviis haardest vilde komme til at trynge de samme Skatteydere, der hidtil have baåret Broderparten af Spiritusskatten. At man ikke kan give dem fuld Erstatning herfor ved at anvende Halvdelen deraf til Toldnedsættelser, er en Selvfølge. Og selv om det lod sig gjøre at sikkre Anvendelsen af den anden Halvdel som Bidrag til Sygekasser og lignende humane Foranstaltninger — hvilket jo ikke er givet — vilde Mindretallet heller ikke kunne finde sig tilfredsstillt herved. Vil man for Alvor komme de Ubemidlede i Samfundet til Hjælp med Tilskud til Sygekasser, Alderdomsforsørgelse o. lign., saa maa det ske

ved, at de Bedrestillede i Samfundet hde et væsentligt Bidrag hertil, og ikke ved, at man hos dem, man vil hjælpe, opkræver i for høiet Stat største Dele af det Beløb, man vil hjælpe dem med. — Vedtagelsen af den forhøiede Spiritusstat og den foreslaaede Fordeling af samme vilde medføre, at de, der hidtil kun have svaret Ubetydeligt til Kommunerne, nu vilde komme til at svare en ret klækelig Stat til Kommunens Kasse. Med andre Ord: man gjør dem, der i Forveien kæmpe haardt for deres Eksistens, Billaarene endnu haardere. Dette er en Uret mod dem, en Lidet forstandig Fremgangsmåde af de Besiddende og tilmed en høist tvivlsom Fordel for Kommunerne.

Kommuneskatterne ere jo hidtil ubredede i alt Væsentligt af dem, der dog eie Noget. Om end de senere Aars vigelede Konjunkturer og de stigende Krav, som ovenfor sagt trynge meget haardt, tro vi dog at være i Overensstemmelse med Flertallet af Skatteydernes, naar vi formene, at de hellere foreløbig bære Byrderne, end de ville se dem lagte over paa deres Lidet eller Intet eiende Medborgere. Den Vættelse i Byrder, som Kommunerne kunne gjøre Fordring paa, maa komme ad anden Vej, og vi for vort Bedkommende skulle blot her antyde, at forskjellige Kommunerne paahvilende Byrder burde overtages af Statskassen.

Mindretallet har ikke fundet den foreslaaede Beskatning med 1 Kr. Brændevinsafgift og 7 Kr. pr. Td. Øl for fuldtud heldig, idet en Pot almindelig Brændevin der ved vilde forbyres med ca. 40 Øre eller over 100 pCt., medens Prisen paa Baierskøl kun vilde stige ca. 2 Øre pr. Galvflask, og foreslaar derfor Brændevinsafgiften nedsat til 70 Øre og derimod Afgiften af Baierskøl forhøiet til 10 Kr. pr. Td., eller knap 3 Øre pr. 1/2 Flaske. — Herved opnaaes, at Spiritusken i Øllet bliver beskattet omtrent dobbelt saa høit som i Brændevinen, hvilket vi maa ønske for heldigt. Vi staa nemlig i den Formening, at af de to heromhandlede Drikke er baiersk Øl den, der for Tiden virker stadeligst, da det, at drikke baiersk Øl, jo maa